

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. januára 2013 v Bratislave v trestnej veci obžalovaného **M. B. a spol.** pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, o sťažnosti obžalovaného F. K. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 8. januára 2013, sp. zn. PK-1T 26/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného F. K. **s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku sa vedie pod sp. zn. PK-1T 26/2011, na základe obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 29. júna 2011, sp. zn. VII/2 Gv 16/10-612, trestné konanie o. i. aj proti obžalovanému F. K., a to pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., pokračujúci obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák., sčasti dokonaný, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe tam bližšie uvedenom.

Dňa 27. decembra 2012 podal obžalovaný F. K. prostredníctvom svojho obhajcu žiadosť o prepustenie z väzby so súčasným predložením písomného sľubu.

Uviedol v nej pritom, že v jeho prípade už v súčasnej dobe väzobné dôvody v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. nie sú dané. Má riadne trvalé bydlisko, vo veci už boli vypočutí všetci svedkovia a teda možnosť ich ovplyvňovania už neexistuje, ich výpovede sú už zaznamenané. Podotkol tiež zároveň, že on sa nikdy nedopustil a ani len nepokúsil o kolúznú činnosť. Napokon skutky kladené mu za vinu boli dokonané, teda v trestnej činnosti nemôže pokračovať.

Napokon poukázal aj na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúce sa väzby.

Intervenujúci prokurátor sa k predmetnej žiadosti vyjadril tak, že túto navrhuje zamietnuť, nakoľko všetky dôvody väzby u obžalovaného trvajú aj naďalej.

Špecializovaný trestný súd v Pezinku následne uznesením z 8. januára 2013, sp. zn. PK-1T 26/2011, rozhodol o tom, že podľa § 72 ods. 1 písm. b/ a § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obžalovaného F. K. o prepustenie z väzby zamieta, pričom zároveň podľa § 72 ods. 1 písm. b/ a § 80 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Trestného poriadku per analogiam s poukazom na článok 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článok 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd písomný sľub obžalovaného F. K. na nahradenie väzby neprijal.

Proti uvedeného uzneseniu podal obžalovaný F. K. hneď po jeho vyhlásení sťažnosť (č. l. 9957 spisu).

Z jej písomného odôvodnenia pritom vyplýva, že táto bola podaná tak z dôvodu nesprávnosti výroku o zamietnutí jeho žiadosti, ako aj z dôvodu porušenia ustanovení o konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo, nakoľko toto mohlo spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku uznesenia (§ 189 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por.).

Ďalej v podstate obžalovaný zopakoval dôvody už ním skôr uvedené v podanej žiadosti. Navyše okrem toho poukázal aj na dĺžku trvania väzby, domnieva sa, že sú porušované jeho ľudské práva (o právach poškodených na život, zdravie, majetok nič neuvádza), dôvody jeho väzby sú odôvodnené len v abstraktnej podobe.

Špecializovaný trestný súd sa v napadnutom rozhodnutí vysporiadal iba s poukazom na charakter posudzovanej trestnej činnosti, čo je však podľa neho iba všeobecným tvrdením bez konkrétneho obsahu.

Z dôvodov vyššie uvedených preto obžalovaný F. K. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Špecializovaného trestného súdu zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu.

Spisový materiál v posudzovanej veci bol súdom prvého stupňa dňa 16. januára 2013 predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky za účelom rozhodnutia o sťažnosti obžalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že sťažnosť je prípustná a bola podaná oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote. Na základe toho potom v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Podľa § 79 ods. 2 Tr. por. policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili. Sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby podľa odseku 3. Ak v prípravnom konaní prokurátor zistí, že dôvody väzby sa zmenili, podá návrh sudcovi pre prípravné konanie na rozhodnutie o zmene dôvodov väzby. Sudca pre prípravné konanie o takom návrhu rozhodne bez meškania. Ak súd vyhlásil oslobodzujúci rozsudok, predseda senátu bezodkladne vydá príkaz na prepustenie obvineného z väzby s uvedením dôvodu prepustenia a uvedie túto okolnosť v zápisnici; takto postupuje predseda senátu aj vtedy, ak v súdnom konaní uplynula lehota väzby podľa § 76 ods. 6.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania

rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k takému záveru, že Špecializovaný trestný súd v Pezinku rozhodol v predmetnej veci správne a v súlade so zákonom. Tiež podľa jeho názoru totiž u obžalovaného F. K. aj naďalej, v tomto štádiu konania, trvajú všetky dôvody väzby.

Čo sa týka písomného odôvodnenia napadnutého uznesenia, tak toto považuje sťažnostný súd za správne a vyčerpávajúce, plne sa s ním stotožňuje, a preto naň v podrobnostiach odkazuje.

Väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. je v prípade obžalovaného opodstatnený vzhľadom k tomu, že obžalovaný je stíhaný z obzvlášť závažnej úmyselnej trestnej činnosti, za ktorú mu hrozí citeľný nepodmienečný trest odňatia slobody. Už samotná táto skutočnosť podľa ustálenej súdnej praxe zakladá dôvodnú obavu z možného úteku obžalovaného, z jeho vyhýbania sa trestnému stíhaniu, či uloženému trestu odňatia slobody. Túto obavu posilňujú aj zistené skutočnosti, na ktoré bolo poukazované už v predchádzajúcich rozhodnutiach o väzbe aj iných obžalovaných v tejto veci.

Kolúzna väzba je i v danom štádiu konania opodstatnená, a to jednak vzhľadom na skutočnosti bližšie popísané už v predchádzajúcich väzobných rozhodnutiach. Z týchto pritom jednoznačne vyplýva dôvodná obava z kolúzneho správania obžalovaného, pričom je zrejma aj snaha niektorých obžalovaných pôsobiť na ďalších spoluobžalovaných, aby sa k trestnej činnosti nedoznali. Aj keď je pravdou, že tento väzobný dôvod je postupne zoslabovaný a vykonaním ďalších nevyhnutných dôkazov stratí opodstatnenie.

Aj ostatný väzobný dôvod je u obžalovaného K. aj naďalej daný tým, že v osobe obžalovaného nemalo ísť iba o jednorazové vybočenie z riadneho spôsobu života, ale o páchanie rôznej trestnej činnosti počas dlhšej doby, ktorej bolo zabránené len zásahom polície, pričom obžalovaný ani len neprejavil ľútosť.

Zákonu zodpovedá aj výrok, ktorým súd prvého stupňa nevyhovел návrhu na nahradenie väzby písomným sľubom obžalovaného. Ani II. stupňový súd nezistil u obžalovaného také výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali použitie tohto procesného inštitútu.

Na základe vyššie uvedených dôvodov rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené v enunciacii tohto rozhodnutia

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 24. januára 2013

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová